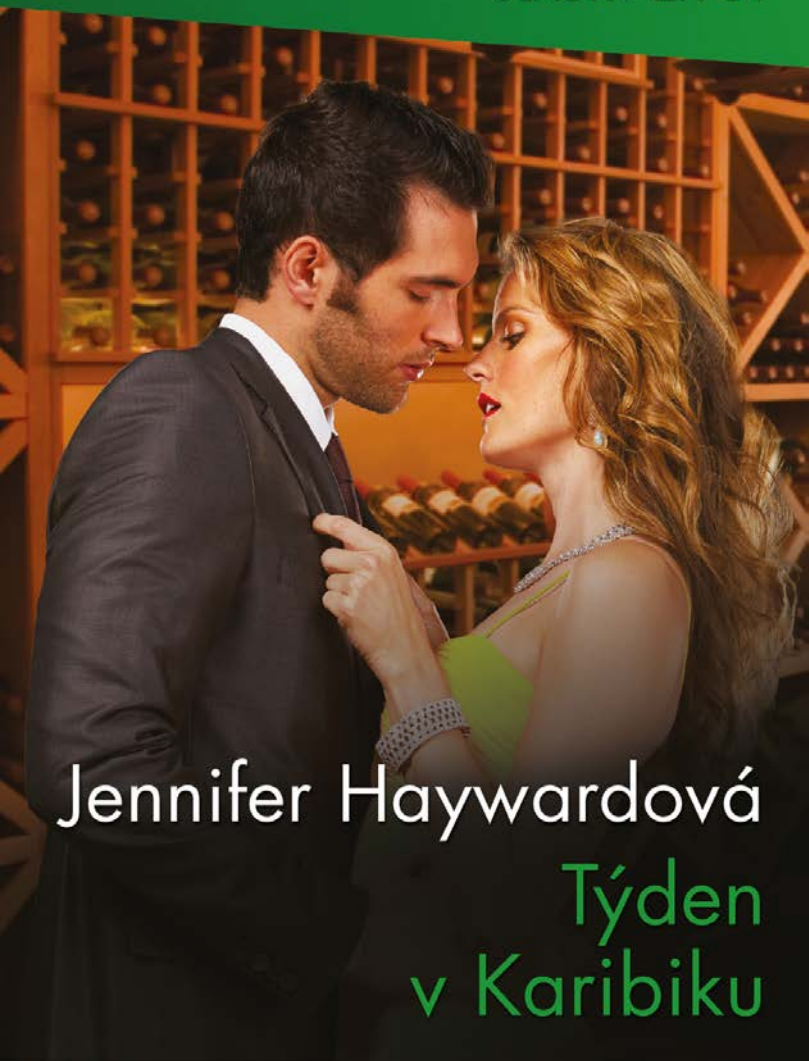

SLADKÝ ŽIVOT

Jennifer Haywardová

Týden
v Karibiku

JENNIFER HAYWARDOVÁ

TÝDEN V KARIBIKU

PŘEKLAD

HILDA HANSALOVÁ

Milá čtenářko,

docela mě pobavilo, když mně došlo, v jaký „ostrovní speciál“ se proměnily edice Sladký život a Sladký život Duo poslední měsíc roku 2025. Jen považte! Příběh Rafaella a Alainy začal na bezejmenném karibském ostrůvku (Když se za mě nevdáš...!). Jemima a Chase se potkali (kde asi, když se povídka jmenuje Co se stalo na Bermudách?)... Princezna Laia z ostrovní Isla’Rosy a princ Dax ze stejného ostrovního Santangeru se „našli“ na ostrůvku v Malajsku (Králova zakázaná snoubenka). Kde se „lámal chleba“ mezi Rachel a Alexem, je taky jasné už z názvu (Noc na Korfu)! A Quinn a Matteo spolu prožijí sedm dnů na Santa Lucii (Týden v Karibiku)...! Takže pouze Luca a Hope (S bodyguardem na horách) se musí spokojit se zasněženými rakouskými Alpami. Ale není taková horská chata uprostřed závějí taky tak trochu ostrov?

Vlastně je to ale více než příhodné. Dovolte mi uzavřít dnešní úvahu takovým celkem snad poetickým bonmotem: Láska je ostrovem, na němž ztroskotali ti dva. Ostrovem, kde si jsou navzájem Robinsonem a Pátkem. Ostrovem, z něhož nechtějí být nikdy záchráněni!

Přeji Vám do příštího roku co nejkrásnější troskotání.

A nevítané koráby, které by vás chtěly zachraňovat, ať vezme čert!

S láskou

Váš Harlequin

Jennifer Haywardová

TÝDEN V KARIBIKU

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
The Truth About De Campo

První vydání:
Mills & Boon, an imprint of Harlequin (UK) Limited, 2014

Překlad:
Hilda Hansalová

Odpovědný redaktor:
Jiří Chodil

© 2014 by Jennifer Drogell
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2025 (Týden v Karibiku, 2016 by HarperCollins Polska
sp. z o.o.)
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Sladký život DUO jsou ochranné známky,
jejichž vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly
použity na základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa
info@harpercollins.pl
www.harpercollins.pl
www.harpercollins.cz

ISBN: 978-83-291-2248-1 (EPUB)
ISBN: 978-83-291-2249-8 (MOBI)
ISBN: 978-83-291-2250-4 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Klasika, pomyslel si Matteo de Campo, *zase se do mě naváží*. Bratr Riccardo se na něho díval jako toreador na býka. Mluvil agresivním a výhrůžným tónem. A před nesouhlasným pohledem, kterým ho bratr sjížděl, si Matteo připadal jako malý kluk.

Popravdě to bylo vždycky takové. Byli jako noc a den. Bratr Riccardo byl prudký a vášnivý a životem se prodíral jako buldozer, Matteo dával přednost jemnějším a elegantnějším způsobům. Jak v obchodním jednání, tak v posteli. *Po dobrém dosáhneš mnohem víc než po zlém*, bylo jeho krédo. Byl přesvědčený, že promyšlená argumentace je efektivnější než otevřený konflikt.

Smetl si z obleku pomyslné zrnko prachu a pomalu se otočil od prosklené stěny kanceláře s výhledem na Wall Street k bratrově nevlídné tváři. „Takže ty jsi, na rozdíl ode mne, vzor všech ctností?“

„Ne,“ chladně opáčil Riccardo. „Já jen říkám, že nechápu, co to s tebou je. Chováš se k ženám, jako by byly kus hadru.“

Matteo pokrčil rameny. „Možná, že jsem to odkoukal od tebe.“

Riccardo na něho vrhl napůl naštvaný a napůl pobavený pohled. „Zapomínáš, že jsem se napravil. Jsem šťastně ženatý a užívám si to.“

„Ale jen proto, že jsi potkal bezvadnou holku, která ochotně a dobrovolně snáší tvoje manýry,“ zavrčel.

Vrazil ruce do kapes a netrpělivě potřásl hlavou. „Opravdu jsi mě zavolał, abys se mnou probíral můj milostný život, Riku? Řekl bych, že na takové věci nemáš čas.“

„Jsi viceprezident společnosti De Campo, Matty. Jsi šéf prodeje a marketingu. Tvůj milostný život je i moje věc, pokud má vliv na chod firmy a škodí všem kolem tebe.“

„A jak podle tebe škodím?“ Matteo.

„Tvoje skopičiny, o kterých neustále píše bulvár, znemožňují nejen tobě, ale i mnoha jiným v této společnosti, se plně soustředit na práci. Lilly je už unavená, jak musí pořád napravovat vzniklé škody, a upřímně, vůbec se jí nedivím.“

To se ho dotklo. Matteo měl švagrovou rád. A mrzelo ho, že jí přiděluje práci, které už tak měla hodně. Ale bratrovy výčitky ho rozezly a nechtěl se vzdát. „I kdybych byl až do konce roku na titulních stranách všech novin, tvůj rekord bych nezlomil.“

„Ano, ale já pracuju do úmoru,“ řekl Riccardo s výčitkou v hlase.

Matteo opustil své místo u okna a šel dlouhými kroky k bratrovi. „Moji práci s trapnými pracovními výsledky mého předchůdce nemůžeš srovnávat.“

„A přesně kvůli tomu bych chtěl, aby ses sebral. Uvaž, co bys dokázal s jasnou hlavou.“

Matteo chtěl Riccardovi říct, že přesně to má v úmyslu. Že se chce zříct žen jako alkoholik pít kvůli svým nedávným katastrofálním vztahům. Ale nechtěl ustoupit, jako nechtěl ustoupit bratr. „A co se stane, když to neudělám?“ zeptal se a upřel pohled do Richardovy ostře řezané nekompromisní tváře. „Potrestáš mě? Pošleš mě prodávat mešní víno?“

V Riccardových uhlově černých očích se zablesklo. „I když bych si právě teď vroucně přál mít tě nadlouho z očí, potřebuju tě. A hlavně si myslím, že *ty* potřebuješ pořádný úkol. Bezpodmínečně.“

Matteo nemohl popřít, že v tomhle má bratr pravdu. Jako šéf divize evropských prodeje společnosti De Campo téměř zdvojnásobil prodeje. Ve své nové funkci byl velmi úspěšný. Matteo si uvolnil uzel kravaty. „Ty mi nevěříš.“

„Kdybych ti nevěřil, nedával bych ti práci.“

„Tak proč mě pořád držíš za ručičku?“

Bratrův pohled potemněl. „Posledního půl roku jsi byl jako utržený ze řetězu, Matty. Chováš se jako kovboj, který neustále tasí zbraně.“

„Jsem lačný a hladový,“ zavrčel Matteo. „Dej mi něco, do čeho bych se mohl zakousnout, a budu na-prosto soustředěný.“

„Přesně to si myslím.“ Riccardo ze vzorně uklizeného pracovního stolu zvedl nějaký časopis. „Warren Davis koupil řetězec hotelů Luxe.“

Matteo pokývl hlavou. Koupě hotelového řetězce třetím nejbohatším mužem světa, geniálním investorem uznávaným v celém obchodním světě, plnila titulní strany tisku už několik týdnů. „Četl jsem to zrovna před chvílí,“ řekl.

Riccardo hodil časopis zase na stůl. „Davis zvažuje, že vymění některé svoje dodavatele.“

„Jak to víš?“

„V pondělí večer jsem hrál poker s jedním z jeho nejbližších přátel. Máme teď možnost zúčastnit se výběrového řízení na jejich hlavního dodavatele vín.“

Matteo se nadechl. „To představuje kontrakt v hodnotě šesti nebo sedmi milionů dolarů, minimálně.“

„Deseti.“ Matteo dobře poznával chtivý pohled, který se rozhořel v Riccardových očích. Antonio De Campo, jejich otec, vybudoval z firmy De Campo obrovské vinařské impérium. Riccardo s neutuchajícím úsilím její význam posílit to dotáhl ještě dál a založil také divizi restaurantů. Pro obchod s víny, což byl hlavní a nejdůležitější obor jejich podnikání, to bylo velmi přínosné.

„A jak na to zareagujeme?“

„Davis pověřil dceru Quinn řízením provozu svých restaurací. Ona bude mít hlavní a rozhodující slovo při výběru vín a uzavírání kontraktů. Příští týden Davisovi v Chicagu podrobí testům čtyři nové dodavatele, včetně nás. Podle výsledku vyberou dva a rozhodnou se, se kterým z nich uzavřou kontrakt.“

„Testy? Co to proboha je?“

„Warren Davis ví o vztazích v byznysu všechno. O standardech, filozofii a jak on říká – o všem, co tvoří úspěšné partnerství. Ne vždycky dá na to, co vyčte z papírů před sebou. Všechny čtyři společnosti jsou kandidáti na vítězství. Bude záležet na testech, jestli nás Davis a jeho dcera vyberou mezi dva finalisty.“

„Jakou formou budou ty testy probíhat?“

„Jen účastí a rozhovory na koktejlové party v Davisově rezidenci.“

Matteo zkřivil rty. „Žraloci tam budou kroužit kolem sebe...“

„Přesně tak.“ Riccardo jmenoval jednoho ze dvou z největších světových výrobců vín a alkoholických nápojů, který spolkl malé regionální vinaře a producenty v jižní Austrálii.

„Silver Kangaroo?“

Riccardo přikývl. „Nedávno vyhrál v našem oboru několik významných cen.“

„Ano, ale je to divné. Je to velmi okrajový producent.“ Zavrtěl hlavou. „Nic víc o tom nevíš?“

„Quinn zřejmě sází na Silver Kangaroo,“ odpověděl Riccardo.

Navzdory všem předpokladům.

Matteo cítil příval adrenalinu, zpěnila se mu krev. To miloval. Kdy naposledy pocítil takové vzrušující rozjaření? Jestliže Quinn dává přednost silným hráčům, pak mají šanci.

„Co o Quinn Davisové víme?“

„Tvrdá, chytrá, absolventka Harvardu.“ Bratr mu podal nějakou složku. „Tady je o ní všechno.“

Matteo si ji vzal a napřímil ramena. „Hmm, pak to bude snadné.“

Riccardo se pobaveně usmál. On absolvoval Harvard, Matteo Oxford. Neustále se přeli, která univerzita je lepší a kvalitnější.

Matteo prolistoval složku. „Quinn řídí některé společnosti za Davise?“

„Ano. Nedávno i Dairy Delight. Warren doufá, že Quinn zkušenosti z oblasti potravin zúročí v restauracích hotelů Luxe. Už několik let pomalu a nezadržitelně upadají.“

„Dairy Delight? Ti prodávají zmrzlinu a hamburgery. Jak to může pomoci obnovit slávu restaurací se třemi michelinskými hvězdičkami?“

Riccardo se na něho podíval a varovně řekl: „Nepodceňuj ji, Matty. Ona bude určitě tvrdý oříšek.“

Ano, ale je to ženská. Ještě jsem nepotkal takovou, kterou bych nedokázal získat. Kdybych byl ve formě, měl bych ji mít v hrsti, než by stačila vypít první koktejl na té jejich party. Sevřel rty. Rozhodně bych ji ale nepodceňoval. Ženy jsou jako spící medvědi. Jsou jako plyšáci k pohlázení, dokud v nich neprobudíš skrytou bestii.

A přesně to je důvod, proč nikam nepojedu, uzavřel úvahy a zavřel složku. „Kdo tam pojede?“

„Ty.“

Zvedl překvapeně hlavu. „S tebou a Gabem?“

„Musím být v San Francisku na otevření restaurace a Gabriel toho má teď v době sklizní až nad hlavu. Nemůžu mu uložit další práci.“

Matteovi se tělem se rozlila vlna vzrušení. *Konečně byl zase ve hře. Vítězství bude moje. Uzavřu skvělý obchod.*

Riccardo se na něho stále upřeně díval. „Bude se

jednat o nejvýznamnějším kontraktu v historii vinařství De Campo. Jestli vyhrajeme a vyberou nás, vstoupíme do úplně jiné ligy. Musíš se vrátit domů s kontraktem, Matty.“

„Dobře. Jako by se stalo.“

V Riccardových očích se zablesklo, když v bratrově hlase zaslechl agresivní sebevědomý tón. I nejistotu. „To, cos předvedl s Angelique Fontaineovou, se už nesmí opakovat, Matty.“

Matteo se prudce obrátil a hlasitě se nadechl. A pak ještě jednou. Sevřel ruce v pěst takovou silou, že za chvíli necítil prsty. „Jak dlouho mi to budeš ještě předhazovat?“ zeptal se hněvivě.

„Přines mi Luxe,“ řekl jeho bratr vážně, „a budeme vyrovnáni.“

Matteo sklonil hlavu. Protřepával ztuhlé prsty, dokud se mu do nich zase nevrátila krev. „Proč já? Ty by sis na to určitě mohl najít čas, Riccardo.“

Riccardo ulpěl na Matteovi vážným pohledem. „Protože ty jsi jediný, kdo má šanci vyhrát. Quinn Davisová prý nemá ráda muže. Na první pohled bych se jí znelíbil. Gabe by to sice dokázal, ale ty jsi lepší. Nejenže máš charisma a šarm, ale jakmile vejdeš, rozsvítíš celou místnost. Elektrizuješ.“

Matteo zadržoval dlouho v hrudi dech a teď prudce vydechl. „Hotely Luxe jsou naše. To ti slibuju.“

Riccardo pokýval hlavou. „Pročti si všechno, co Paige dala dohromady, a pokud budeš mít nějaké otázky, přijď za mnou.“

Matteo si zasunul složku pod paži a zamířil ke dveřím. V hlavě se už začal zabývat tím, co udělá v nejbližších okamžicích, když ho zastavil bratrův hluboký hlas. „Matty?“ Otočil se. „To, co jsem řekl, myslím vážně. Za žádných okolností nepůjdeš s Quinn Davisovou do postele.“

Jeho tvůrčí zápal se rozplynul. Sevřel čelisti, stiskl zuby tak silně, až měl strach, že si je poškodí. „Už jsi

to jednou řekl, slyšel jsem. Nestane se to. A opravdu mě vytáčí, jestli si to myslíš.“

Riccardo pokrčil rameny. „Jsi pro mě pořád velká neznámá, Matty. Kdyby oznámili příští výpravu na Měsíc, nepřekvapilo by mě, že jsi na seznamu cestujících.“

Sevřel se mu žaludek. „Ty víš, čím jsem prošel. Proč se stalo to s Angelique...“

Pohled bratrových očí byl tvrdý jako ocel. „Šlo o obchod v hodnotě sedmi milionů dolarů, Matty.“

A já jsem ho rozmetal, jako by to byl domeček z karet.

Zaskřípal zuby. „Tenhle kontrakt pro nás získám. Tím si můžeš být jistý.“

Riccardo jen kývl hlavou.

Matteo zamířil ke dveřím. *Samozřejmě, že se budu snažit Quinn Davisovou okouzlit. Riccardo přece chce, abych vyhrál. Ale spát s ní? Opravdu si bratr myslí, že chci další dva roky žít v očištění?*

Zatraceně. Potřebuju si dát pivo.

Ani doma na terase loftu v módní newyorské čtvrti se mu nálada nezlepšila. A studené pivo v ruce mu ji také nezlepšilo. Hodil sebou na pohovku a ponořil se do složky, kterou dala dohromady Riccardova asistentka. Jako vždy vypracovala Paige naprosto vyčerpávající a až legračně důkladnou zprávu. Složka obsahovala všechno, co o Davisových potřeboval vědět, a ještě víc. A také fotografie. Už mu bylo jasné, proč ho bratr před Quinn Davisovou varoval. Byla jednoduše nádherná. Byla omračující.

Fotografie, kterou Paige přiložila, byla z jakési charitativní události. Každý muž musel být při ohledu na ni okouzlený a vzrušený. Byla štíhlá, měla bujná ňadra a postavu jako přesýpací hodiny. Měla hřívu dlouhých tmavě hnědých vlasů a nejkrásnější zelené oči, jaké kdy viděl.

Úžasná. A, jak se zmínil Riccardo, nenáviděla muže. Zkřivil ústa. *To budu muset vzít v úvahu.*

Lokl si piva. Paigeiny poznámky byly zlatý důl a mistrovské špionážní dílo. Quinn Davisová začala pracovat v investiční firmě Warrena Davise hned po promoci na harvardské univerzitě a získávala stále více odpovědností tempem, které by většině lidí zamotalo hlavu.

Bylo zřejmé, že se lidé domnívali, že je úspěšná jen díky otcově protekci, ale ona všechno dělala po svém a sama. Jistý novinář z hospodářských novin napsal, že má „děsivě bystrý mozek“. Mattea upoutal názor, který ji popsal jako „gladiátora v jednací síni“.

Dočetl se k popisu jejího osobního života. Nebo spíše k jeho absenci. Buď skutečně žádný neměla, nebo si svoje soukromí chránila tak důkladně, že ho nikdo neodhalil. Bylo jí dvacet sedm let, žila v Chicagu a rozvedla se s bostonským významným právníkem Julianem Edwardsem po roce manželství. *Jen jeden rok?* Udiveně zvedl obočí. Co se mezi nimi proboha stalo? *A co si mám myslet o tom, že dosáhla nejvyššího stupně v bojovém umění krav maga? Zajímavé,* pomyslel si. Znal instruktory, kteří této úrovni dosáhli, ale žádný z jeho kamarádů se nedostal dál než k oranžovému pásu i po mnoha letech tréninku.

Zajímavé nebylo správné slovo. Bylo to fascinující. Ušklíbl se. Nebylo divu, že manželství ztroskotalo. Quinn Davisová zřejmě svého manžela vykastovala hned po prvních třech měsících manželství.

Pročetl spis odshora až dolů a pak jej hodil na zem vedle pohovky. Položil si pivo na koleno a podíval se na jasnou hvězdu na nebi nad Manhattanem. Před očima se mu objevil obraz všech tří bratrů De Campových – Riccarda, Gabriela a sebe –, vstupujících do zasedací síně druhých největších evropských aerolinek. Toho dne v Paříži měli šanci uzavřít smlouvu na prodej vín a povznést společnost, kterou ovládal už

déle než čtyřicet let jejich despotický otec Antonio, na vyšší úroveň. Měl to být Riccardův zásadní a velovýznamný obchod ve funkci prezidenta firmy. Všichni byli plni adrenalinu, protože se jednalo o kontrakt v hodnotě sedmi milionů dolarů. Měli dodávat aerolinkám víno a dohoda už byla prakticky uzavřená. Po prezentaci šli večer oslavovat do místního baru. Když adrenalin opadl, Mattea přepadl opět obrovský smutek nad ztrátou nejlepšího přítele Giancarla. Nic nemohlo potlačit jeho bolest a zmírnit pocit viny. Bylo pro něho utrpení tvářit se šťastně a slavit s bratry. Nakonec našel útěchu v náruči krásné ženy. Až na to, že ta žena byla dcerou Georgese Fontainea, generálního ředitele aerolinek. Pracovala pro otce. Byla v pracovním týmu, který pro tuto příležitost sestavil. Po celou dobu jednání kolem Mattea kroužila a flirtovala s ním.

Domníval se, že Angelique Fontaineová je dospělá žena, schopná se sama jako dospělá žena rozhodovat. Ale druhého dne ráno jí dal na srozuměnou, že nestojí o žádný dlouhodobý vztah. Angelique šla hned za otcem. A šance firmy De Campo dodávat vína aeroliniím s více než půl milionem letů ročně odešla s ní.

Angelique ho nazvala bezcitným děvkařem. Georges Fontaine byl zlostí bez sebe. V Matteově dvaatřicet let dlouhém životě to byla nejhorší chyba v úsudku.

Posunul se v křesle. Vzpomínka na výraz ve tvářích bratrů, když se dozvěděli, že Georges Fontaine s nimi zrušil obchodní kontrakt, ho fyzicky zbolela. Do jeho mysli se nesmazatelně vpálila a zanechala jizvu, která se ještě nezacelila. Ještě dnes tomu nemohl uvěřit. A ještě dnes cítil zklamání.

Zklamání bylo nejhorší.

Položil pivo na podlahu vedle pohovky. Ruka se mu trochu chvěla. Riccardo měl pravdu. Nesmí se to opakovat.

Položil hlavu na opěradlo křesla, osamělá hvězda na něho poblikávala jako maják osvětlující cestu k vykoupení. Věděl, že teď má šanci konečně se zbavit nočních můr. Pohnout se dál. Zvítězit.

Získám kontrakt, i kdyby to mělo být to poslední, co v životě udělám, zařekl se.